az egész bútortípus gyártásához mennyi volt szükséges. Ezt az egész forgalomra vonatkoztatva megkapták az összes felhasználást. A bútoripart tizenegy kategóriára osztották fel, s a felhasznált anyagtömeget 1000 DM termelési értékkel kötötték össze. Így egy egész ország bútoripari fafelhasználását meg lehetett határozni. Ezt az értéket a későbbi időszakokra az árindex alapján lehet korrigálni.

Érdekes eredményeket hozott az erdeifenyő piac struktúrájának vizsgálata. Vizsgálták a jelenlegi kínálatot, volumen, választék, minőség és vastagsági osztályok mélységében, az import erdeifenyő piaci befolyását, az árak időbeli mozgását, a szezonális és konjunkturális befolyásokat, a jövőbeni felhasználást a végfelhasználóknál és a piac megjavítási lehetőségeit. Ezek alapján megállapították, hogy a rönk piaci kínálata nagyjából változatlan marad, előnyös lesz a jóminőségű rönkáru értékesítése, az összes fenyő bányafában olcsóbb ára miatt az erdeifenyő bányafa viszonylag tartani tudja pozícióját, bár ma már üzemi célként nem lehet bányafa termesztést kitűzni. Az egyes választékok változó piaci helyzetét rugalmas vágásvezetéssel lehet kiegyenlíteni. A szelvényáru kereslete az építőipar konjunktúrájától fog függeni. Jó piaci lehetőségei lesznek a szabvány építőárunak, és a belső építészetben felhasznált borítóanyagoknak, melyeket csapozással, ragasztással alacsonyabb minőségű választékból is elő lehet állítani. Rossz értékesítési lehetőségek várnak a szélezett deszkára, középárura és a ládadeszkára. Az erdeifenyő tűzifa rostosítási célokra történő átminősítése behatárolt lehetőségű.

A bükk piaci tendenciáit régen a bükk választék összetételében igen nagy arányrészt képviselő sarangoltfa befolyásolta, amit utóbb már nehezen lehetett értékesíteni. A bükk piaci ára általában erősen csökkent. Ezen belül a rönkárak a hosszú rostfa árához közelednek. A bükk furnér kereslete még valamivel csökkenni fog, mivel ezt az alacsonyabb kategóriájú bútorokhoz alkalmazzák, ahol a műanyagfóliákkal történő bevonás erősebben előtérbe fog jutni. A rostiparban a bükk felhasználás emelkedése nem várható. A bükk talpfa alacsony ára révén némi tért hódít vissza a betonaljjal szemben. A felhasználás mértéke azonban a jövőben változatlannak vehető. A fűrésziparnak viszonylag kevés befolyása van a bükk felhasználásra, mivel csak félkész terméket állít elő, a döntő befolyást a fafeldolgozó ipar integrált üzemei gyakorolják. Így a feldolgozó iparágak közül a bútoriparban a bükk megtartja részarányát, abszolút tömegben pedig növekedhetik. A karosszéria és vagonépítésből a bükk kiszorult, de a paletta gyártásban új és emelkedő felhasználásra talált. A parketta gyártásból teljesen visszaszorult. A bükk sarangoltfa felhasználás a cellulóziparban eddig rohamosan emelkedett, de további emelkedés nem várható. A lemezipari felhasználásban a forgácslap termelése menti meg az eladhatatlan tűzifa tömegeket, de relatív emelkedés itt sem várható. A bükk piac erősen reagált az árakra. Az utóbbi években emelkedő kereslet a viszonylag alacsony árnívóra vezethető vissza. A potenciális kínálati helyzetre tekintettel az erdőgazdaságok nem annyira az árakat, mint inkább a tömeget kell piaci szabályzóként hasznosítsák.

(Ref.: *Kassai J.*)

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Az elmúlt év halottai

Az Országos Erdészeti Egyesület 1970. október 12-én vett búcsút a budapesti Farkasréti temetőben

dr. Mihályi Zoltán

erdőmérnöktől, Egyesületünk volt titkárától, az Erdészeti Lapok volt felelős szerkesztőjétől, aki 1970. szeptember 25-én, rövid szenvedés után, Budapesten elhunyt.

Tamásiban, 1896-ban erdészcsaládban született, tanulmányai befejeztével, mint az Erdőmérnöki Főiskola erdőműveléstani tanszékének tanársegédje nagy lelkesedéssel oktatta a hallgatókat és oltotta beléjük a szakma, az erdő szeretetét.

Életpályájából egyesületi titkári működése emelkedik ki különösen. Számos fontos kezdeményezés fűződik nevéhez.

Titkári működésének kezdetén az Egyesület pénzügyi helyzetét hozta rendbe. Széles körű külföldi kapcsolatokat épített ki. Fáradhatatlanul dolgozott a taglétszám gyarapításán. Különösen az erdészeti szakirodalom, az Erdészeti Lapok és a könyv-

tár volt szívügye. Főként neki köszönhető, hogy az Erdészeti Lapokban megindult a Külföldi Lapszemle című rovat. Ő rendszeresítette az Erdészeti Lapokban a szakcikkek után a több idegen nyelven írt kivonatokat, s ezzel lehetővé tette, hogy az Erdészeti Lapok több külföldi szaklappal jusson csereviszonyba. Jelentően fejlesztette, rendezte és szakadatlanul gyarapította, majd féltő gonddal őrizte az Egyesület könyvtárát. Ő vetette fel az Erdészeti Zsebnaptár újbóli kiadásának gondolatát és valósította meg azt magas színvonalon. 1939-től átvette az Erdészeti Lapok felelős szerkesztését is.

A második világháború után, 1947 decemberében a hadifogságból hazatérve hozzáfogott az Egyesület életrekeltéséhez, s itt 1954-ig munkálkodott. Azután sem lett hűtlen az erdészethez, az Országos Mezőgazdasági Könyvtár és Dokumentációs Központban is azon fáradozott, hogy a külföldi és hazai erdészeti szakmai információ minél gazdagabb, teljesebb legyen.

Súlyos betegség után elhunyt

Kovács József

Bedő-díjas erdész, a Felsőtiszai Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság nyugalmazott erdőművelési csoportvezetője.

Erdészeti szolgálatát 1933-ban kezdte a derekegyházai uradalomban. Életpályáján, 37 év alatt, az erdészeti szakma csaknem valamennyi ágában dolgozott. A felszabadulás előtt hat éven keresztül az ásotthalmi erdészeti szakiskolán az erdészutánpótlás nevelésével fáradozott, majd a tiszabogdányi erdőhivatalban a fakitermelés irányításával foglalkozott.

A felszabadulás után az első években erdőfelügyelőségi munkában tevékenykedett. 1948-ban került a Nyírségbe, s ettől az időtől kezdve, 1970. április 30-án történt nyugdíjazásáig, ezen a sokarcú, változatos termőhelyű tájon működött erdőművelői munkakörben.

Szabolcs-Szatmár megyében mintegy 8000 ha erdőfelújítás és 4000 ha erdőtelepítés hirdeti az utókornak lelkiismeretes munkáját és alapos szakmai felkészültségét. Soha nem lankadó szorgalommal fáradozott a Nyírség változatos termőhelyeinek minél teljesebb feltárásán. Mindig az újat, a fejlettebb módszereket kereste. Nagy munkát végzett a táji technológiai utasítás összeállításában és gyakorlati elterjesztésében.

Szerény, talán kissé zárkózott természetű volt, de mindig őszinte és segítőkész. Szakismereteinek gazdag tárházát nem zárta el a fiatal szakemberek elől. Eredményes munkásságának elismeréseként „Erdészet Kiváló Dolgozója" és „Munka Érdemérem" kitüntetést kapott. 1970. augusztus 9-én — két hónappal halála előtt — megkapta a legmagasabb erdész-kitüntetést, a Bedő Albert-díjat.

Az elmúlt év utolsó napjaiban gyász érte magát a Szerkesztőbizottságot is. Szolnokon, rövid szenvedés után elhunyt

Marton Tibor

erdőmérnök, a Nagykunsági Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság igazgatóhelyettese, lapunk szerkesztőbizottságának három éven át rendkívül tevékeny tagja.

Kiskundorozsmán, 1921. évben született, erdőmérnöki oklevelét 1943-ban szerezte és szolgálatát Erdélyben Csíkszeredán és Székelyudvarhelyen kezdte. A felszabadulás után először a budapesti erdőigazgatóság területén, majd Debrecenben, Kaposvárott, Pécsett és végül Szolnokon töltött be különböző vezetői helyeket.

Tudása, szervező készsége és vonzó egyénisége sok barátot szerzett, nagy munkabírását az Egyesület is eredményesen hasznosíthatta. Egész pályafutása alatt tagja volt egyesületünknek és sok éven át dolgozott az elnökségben. Távozása nagy veszteség a szaknak, az Egyesületnek és mindazoknak, akik vele baráti kapcsolatba juthattak.

Súlyos veszteség érte az év végén a Mikológiai Szakosztályt. Egyik alapítója és szervezője,

Schuster Viktor

hosszas betegség után 1970. december 30-án elhunyt. Kiváló szervezői tehetsége, erélye nagyban hozzájárult a gombászélet mozgalmassá tételéhez. Távozása nagy veszteség a Szakosztály számára.

Budapesten elhunyt *Apáthy László* ny. erdőmérnök; hosszú szenvedés után *Asztalos Gábor* erdőmérnök, műszaki vezető 45 éves korában Putnokon; *Ádám József* kerületvezető erdész 71 éves korában Nagykanizsán; tragikus körülmények között *Bar-*

talos Tibor vágásvezető erdész 26 éves korában; *Erdélyi László* kerületvezető erdész 49 éves korában Szombathelyen; *Hamar László* erdészetvezető Kisbéren; hosszas betegség után 39 éves korában *Onody József* erdész-technikus Baján; *Ilosvay Lajos* ny. erdőmérnök 80 éves korában Budapesten; *Király Lajos* ny. erdőmérnök 77 éves korában Miskolcon; *Kiss János* ny. erdőmérnök 79 éves korában Budapesten; *Orosz Gyula* kerületvezető erdész 62 éves korában Monokon; *Rátkuti Gyula* ny. kerületvezető erdész 85 éves korában Zobákon; *Rott Ferenc* ny. erdőmérnök 72 éves korában Budapesten; *Stirbán Tivadar* erdész technikus, szállításvezető tragikus hirtelenséggel 29 éves korában Lillafüreden; *Schleifer Bertalan* háromszoros vasdiplomás ny. erdőmérnök 103 éves korában Ásványrárón; baleset következtében *Schmuck Lajos* kerületvezető erdész 58 éves korában Balassagyarmaton; hosszú betegség után *Szeverényi Márton* erdész, műszaki vezető 48 éves korában Kelébián; *Szlanka Pál* erdőmérnök, tervező 48 éves korában Budapesten; *Tomor Lajos* kerületvezető erdész 53 éves korában Pápán; *Tóth Miklós* erdőmérnök, vezető főmérnök 49 éves korában Veszprémben; *Tuba György* erdőfelügyelő 58 éves korában Baján; *Varga Mihály* kerületvezető erdész 64 éves korában Nagykanizsán.

1970. évben nyugdíjba vonult tagtársaink

Anda István kerületvezető erdész, Sümegcsehi; *Balzsal Endre* erdőőrzési és vadászati felügyelő, Szolnok; *Baranyai Pál* kerületvezető erdész, Nagykanizsa; *Füst István* kerületvezető erdész, Sebespuszta; *Guzmics József* műszaki vezető, Nagykanizsa; *Gyapay Jenő* főmérnök, Pécs; *Harkai József* kerületvezető erdész, Szombathely; *Horváth János* fűrésztelep vezető, Császár; *Horváth IV. János* rakodó kezelő, Nagykanizsa; *Jármányi Ferenc* erdész, rakodókezelő, Sásd; *Karáth István* kerületvezető erdész, Szombathely; *Kiricsi Zoltán* erdész, műszaki vezető, Szendrő; *Kollár Gyula* erdőmérnök, műszaki gazdasági tanácsadó, Budapest; *Konrád Béla* erdészetvezető, Szeged—Sándorfalva; *Krón Kelemen* főmérnök, Baja; *Krunikker István* erdész, erdőőrzési felügyelő, Keszthely; *Mikevári Tivadar* erdőmérnök, erdőrendezési csoportvezető, Miskolc; *Molnár József* kerületvezető erdész, Szombathely; *B. Papp Lajos* kerületvezető erdész, Szeged; *Pintér István* műszaki vezető, Kisbér; *Staudinger János* kerületvezető erdész, Császár; *Szabó Bálint* kerületvezető erdész, Nagykanizsa; *Szabolcs József* főmérnök, Tamási; *Újlaki Tivadar* erdész, erdészetvezető, Vajszló; *Vizes Pál* fásító erdész, Szolnok.

Az egyesületi helyi csoport titkárok, valamint a budapesti szervezők, a Budapesti Bizottság és a Szervezési Bizottság vezetője az egyesületi titkárság munkatársaival együtt, november 11-én Budapesten megbeszélést tartottak. *Fekete Gyula* főtitkár ismertette a IV. ötéves terv törvényben tárgyalt erdészeti feladatokat és felhívta a figyelmet arra, hogy az Egyesület a következőkben különös súlyt helyez a feladatok megvalósításának társadalmi úton történő elősegítésére.

A továbbiakban felelevenítette az MSZMP KB titkárságának a MTESZ munkájának továbbfejlesztéséről hozott 1969. április 28-i határozatában foglaltakat, majd rámutatott arra, hogy a társadalmi munka eredményességének előfeltétele a kölcsönös információ. Ahhoz, hogy az Egyesület központja a MÉM és a MTESZ számára be tudjon számolni az egyesületi munkáról, elengedhetetlen, hogy a helyi csoportok rendszeresen jelezzék az Egyesület központjában a tervezett előadásokat, vitákat, tapasztalatcseréket, majd be is számoljanak ezek lefolytatásáról. Az Egyesület központja gondoskodik arról, hogy a helyi csoportokat rendszeresen tájékoztassa a központi eseményekről és eljuttatja a helyi csoportokhoz a központi bizottságok, szakosztályok által készített szakmai anyagokat.

1971-ben egyesületi küldött közgyűlés választja meg az új vezetőséget. Ezt megelőzően azok a helyi csoportok, amelyek 1968. január 1 óta nem választották újra vezetőségüket, 1971. január 31-ig szervezzék meg az újraválasztást, és a később megadandó időre válasszák majd meg a küldötteket is.

Részletesen foglalkozott a főtitkár a helyi csoportok tagnyilvántartásával, valamint az egyéni és jogi tagdíjak befizetésére vonatkozó feladatokkal, végül tolmácsolta az elnökség köszönetét a helyi csoportok vezetőinek és tagságának az eredményes társadalmi munkáért s kérte, hogy társadalmi úton a továbbiakban is segítsék a IV. ötéves tervben előirányzott erdészeti és fagazdasági feladatok eredményes megvalósítását.

A beszámolót követő vitában *Parádi Ferenc, Csötönyi József, Büttner Gyula, Balázs István, Németh Gyula, dr. Hauer Lajos, Sipos Sándor, Gáspár H. Géza,*

Molnár István, Vida László, Tóth Gyula, Káráll Járnos és *Kiss Lajos* szólalt fel. A főtitkár beszámolóját elfogadták s egyben azt a következő javaslatokkal egészítették ki:

A központi bizottságokban, szakosztályokban megfelelő számban legyenek képviselve a nem erdőgazdasági tagtársak is. Az újonnan szervezett helyi csoportok szervezési kérdéseivel az egyesületi titkárság és a szervezési bizottság behatóban foglalkozzék. Az Egyesületben hosszabb idő óta eredményesen munkálkodó tagtársak kapjanak az Egyesülettől erkölcsi elismerést (pl. oklevél). Kívánatos, hogy az elnökség vidéken is tartson ülést. A titkári értekezleteket is célszerű lenne időnként táji csoportosítással vidéken megrendezni. A szakmai továbbképzést szervezettebbé kell tenni, főként a bentlakásos tanfolyamok szervezését kell szorgalmazni. Az eddiginél nagyobb gondot kell fordítani az egyes feladatoknak kisebb munkabizottságokon belüli kidolgozására. Szorosabbra kell fűzni a kapcsolatot a TIT-tel. Főként az erdősült területen, az üdülővidékeken a helyi csoportok szervezzenek az üdülők részére, a TIT közreműködésével, ismertető előadásokat az erdők közjóléti szerepéről.

A felszólalók egyetértettek azzal, hogy az egyesületi tagdíj befizetésének elismerését *Az Erdő* juttatása jelentse. Együttes kívánságként merült fel, hogy a helyi csoportok rendelkezzenek egységes egyesületi bélyegzővel.

*

Az *erdőművelési és a gépesítési szakosztály* a helyi csoport közreműködésével Kecskeméten ülésezett. A megbeszélésen és a gépbemutatón a nyár- és fenyőcsemetekertekben használatos gépek rendszerét, azok legújabban kifejlesztett változatait vitatták meg. A két szakosztály megállapította, hogy csemeteszükséglet biztosítása egyre nagyobb gondot jelent, mivel az ágazat nem jövedelmező, a munkaerő állandóan csökken, a csemeteigény pedig egyre nő. A bemutatott gépsorral mind a nyár-, mind a fenyőcsemetekertek gépesítése megoldható, a gépek megfelelnek a jelenlegi technológiai viszonyok alapján támasztott követelményeknek. Előreláthatólag 4—5 év múlva várható korszerűbb csemetetermelési megoldások és géprendszerek elterjedése, és addig a jelenlegi géprendszer el tudja látni a feladatokat. A két szakosztály tagjai örömmel állapították meg, hogy az 1968. május 7-én tartott közös megbeszélésen elfogadott csemetekert-gépesítés fejlesztési irányelvek maradéktalanul realizálódtak, s ezzel a fejlesztés első szakasza eredményesen lezárult. A két szakosztály javasolta a csemetekertek gépigényének felmérését, a szükséges darabszám behozatalát, illetve legyártását. Az Agrotröszt intézkedik a gépek forgalmazásáról. Fontos lenne, hogy a gazdaságok gondoskodjanak a szükséges gépmennyiség beszerzéséről annak ellenére is, hogy a rendelkezésre álló korlátozott fejlesztési alapot esetleg jövedelmezőbb, vagy gyorsabban megtérülő beruházásokra fordíthatnák.

*

Az *erdőrendezési szakosztály* ülésén *Király László* bevezető előadásában a fakészlet-növedék, az állomány-fatermőképesség, a termőhely-fatermelőképesség meghatározásának kérdéseivel, valamint a nevelővágások tervezésével és a helyi faterméstani vizsgálatok jelentőségével foglalkozott. Ismertette a készülő erdőleltározási és üzemtervezési útmutató idevonatkozó részeit s kitért a választott megoldások részletes indokolására. Az előadásban elhangzottakkal *dr. Magyar János* hozzászólásában egyetértését fejezte ki, egyben új utakat igyekezett megvilágítani az erdőrendezés továbbfejlesztése számára. *Simon József* a körlapösszeg mérésének gyakorlati végrehajtásával. *Takács Zoltán* a faterméstáblák alkalmazásával foglalkozott.

*

Az erdei vasutak szakosztálya, az erdők közjóléti szakosztálya, a műszaki fejlesztési bizottság, az erdőfeltárási szakosztály, a szervezési bizottság, az erdészettörténeti szakosztály, valamint *a budapesti bizottság* üléseiken számba vették az 1970. évi munkájukat és megtárgyalták az 1971. évi munkatervüket.

*

A *vadgazdálkodási szakosztály ülést* tartott. Ez alkalommal *dr. Fábián Gyula* egyetemi tanár „Szabadtéri nagyvad immobilizációs kísérletek eddigi tapasztalatai a számszerűjas technológiával", *dr. Hőnig Miklós* állatorvos „Nagyvad immobilizációs kísérletek lőfegyveres technológiával'" címmel tartott előadást.

*

A faanyagvédelmi és mikológiai szakosztály ülésein *dr. Lehoczy János* „A szürke penész biológiája és kiváltott körforgalma a szőlőn", *dr. Reményi K. András* „Gombamérgezési ismeretek oktatásának korszerűsítése", *Gyarmati Béla* „A lágy korhadást okozó gombák károsítása", *dr. Ketter László* „A gombák szerepe a világ fehérje-ellátásában" címmel tartott előadást.

*

November 18-án Egyesületünk vendége volt *dr. F. Krzysik,* egyetemi tanár, a lengyel erdészeti egyesület elnöke.

Az ERDÉRT csoportja előadást rendezett. *Halász Aladár* „Erdőgazdaságunk és faiparunk perspektívái, a IV. ötéves tervvel összefüggő problémák" címmel adott tájékoztatót.

A csoport a Balatonfelvidéki EFAG vinyei fafeldolgozó üzemében a keszthelyi csoporttal közösen bemutatóval egybekötött tapasztalatcserét szervezett a keménylombos exportrakodólap-tartozékok csomagolási és rakodási módszereiről. Részt vettek a rakodólapok exportjába bekapcsolódott EFAG-ok, Állami Erdő- és Vadgazdaságok és termelőszövetkezetek szakemberei. Bevezetőt mondott *Lippenszky György* igazgatóhelyettes, majd *Csötönyi József* tartott előadást „Kulturáltabb exportcsomagolást és okmánykezelést!" címmel. Az export rakodólap-tartozékok csomagolását, pántolását és gépi rakodását *Hargitai László* üzemvezető mutatta be. A sikeres bemutató után a résztvevők megtekintették a Bakony egyik legszebb, vadregényes helyét, a Cuhavölgyet.

*

A *balassagyarmati csoportban, dr. Bertóti István* „Vadgazdálkodásunk időszerű kérdései" címmel tartott előadást. A Nógrád megyei II. Vadászati Kiállítás megnyitási ünnepsége keretében hangzott el ez az előadás, majd *Mátrai István*, a *MAVOSZ* Nógrád megyei intézőbizottságának üdvözlő szavai után *Vallus Pál*, a MAVOSZ elnöke nyitotta meg a kiállítást.

*

A Baranya megyei csoport rendezésében *dr. Bencze Lajos* tartott előadást „Vadgazdálkodásunk természeti adottságai" címmel.

*

Az egri csoport központjában előadást tartottak és megvitatták *dr. Kovács Jenő* „Forgácscementlap-elemek gyártása és az ezzel kapcsolatos külföldi tapasztalatok" dia-vetítéses előadását. Az előadó a hazai kísérletek eredményeit alátámasztotta a Szovjetunió kaukázusi erdőgazdálkodásában tapasztaltakkal, majd ismertette az ausztriai és az NSZK-beli tanulmányútja során látottakat. Az előadást és a vitát rendkívüli érdeklődéssel hallgatták a „Dobó István" középiskola erdészeti tagozatának IV. éves tanulói, akik az előadáson *Kautzky Emil* erdőmérnök-tanár vezetésével vettek részt.

A csoport megvitatta *Tóth Gyula* színes diavetítéssel kísért „A Bükk hegység és a Mátra erdei vasutainak története" címmel tartott előadását. Az előadó ismertette az elmúlt 70 év során megépített, a már felbontott és a még ma is üzemelő erdei vasutakat a Bükk-Mátra térségében.

*

A kaposvári csoport vitadélutánon vitatta meg az erdészeti gazdaságtani szakosztály által a Somogyi Erdő- és Fafeldolgozó Gazdaság részére készített IV. ötéves tervjavaslatot. A vitaindító előadást *Németh Vilmos* tartotta. A vita során megállapodtak a végleges tervjavaslatban. Ezt megelőzően „A IV. ötéves terv erdészeti beruházási irányelvei" címmel *Mersich Endre* tartott előadást. Ismertette a különféle forrásokból képezhető fejlesztési alapokat, a központi célcsoportos beruházási hitellehetőségeket s a somogyi gazdaság konkrét feladatait. A hozzászólások és a vita alapján készítik el a somogyi gazdaság beruházási tervjavaslatát.

*

A *kecskeméti csoport* és a *Kecskeméti Erdőfelügyelőség* kezdeményezésére szakmai továbbképzést rendeztek a körzetükbe tartozó termelőszövetkezetek, állami gazdaságok s a vízügyi igazgatóság erdészeti szakemberei részére. *Dr. Tóth Károly* az erdőfelügyelőség munkaterületéről és feladatairól, *Horváth Zoltán* megyei erdészeti és vadászati felügyelő az erdészek erdőtörvényben foglalt jogairól és kötelességeiről, *Koncz János* az erdőgazdasággal kapcsolatos birtokpolitikai kérdésekről, *dr. Szodfridt Istvánné* az erdőgazdasági üzemtervek kezeléséről és nyilvántartásáról, *Sipos Sándor* a fahasználatok tervezéséről és leszámolásáról, *Jaksa Ferenc* az erdősítési, fásítási, cellulóznyártelepítési tervekről és leszámolásokról adtak ismertetést.

Ugyancsak szakmai továbbképzés keretében tartott a csoportban előadást *dr. Papp László* „Korszerű csemetetermelés Bács-Kiskun megyében", s *Tóth József* „Erdővédelmi kérdések a Nagyalföldön" címmel.

A csoport tanulmányutat szervezett a szarvasi arborétumba és a gyulai erdőfelügyelőség területére. Gyulán vadászati berendezéseket is megtekintettek a gyulai helyi csoport kalauzolásával.

Tanulmányutat szerveztek a pusztavacsi erdészetbe s itt faház-típusokkal, különböző szerkezetű faburkolati elemekkel ismerkedtek meg és tapasztalhatták az akácnak gőzölés hatására végbemenő színeződését.

*

A mátrafüredi csoport taggyűlés keretében rendezett előadást. *Bernáth Kálmán*, ny. erdőmérnök, a helyi csoport elnöke

nyitotta meg a taggyűlést, majd *Fekete Gyula* „Az erdőtörvény módosítása és az erdőtelepítési feladatok", *Németh Gyula* „Akácállományok felújítása és átalakítása", *Reményffy Lászlóné* „Vegyszerek szerepe a korszerű erdőgazdálkodásban" címmel tartott előadást.

*

A *pápai csoportban Fekete Gyula* „Az Országos Erdészeti Egyesület múltja, jelene, problémái és a jövő feladatai", *dr. Majer Antal* „Az erdők ökonómiai osztályozásának gyakorlati problémái" címmel tartott előadást. Az összejövetelen részt vettek a Keszthelyi EFAG, az erdőfelügyelőségek, s a tsz szövetség, az állami gazdaságok szakemberei is.

*

A pilisi csoport klubnapot tartott. Ezen *dr. Madas László* „A IV. ötéves terv és végrehajtása", *Halász Aladár* „Az erdőművelés, a fahasználat és a fafeldolgozás a IV. ötéves terv tükrében", *dr. Káldy József* „Korszerű fahasználati gépek" címmel tartott előadását vitatták meg. Az előadásokból a résztvevők a többi között megállapíthatták, hogy a terv a hatékonyabb termelést jutalmazza, az ellenkezőjét bünteti s már az 1971-es évben magasabb követelményeket támaszt mindenkivel szemben.

A csoport tanulmányutat szervezett a Borsodi EFAG területére. Bejárásuk során gyönyörködtek a Sátor-hegység szépségeiben, a környék nevezetességeiben.

*

A soproni csoportban Halász Aladár tartott előadást „Erdőgazdaságunk és faiparunk perspektívái, a IV. ötéves tervvel összefüggő problémák" címmel. Bevezetőben ismertette a IV. ötéves terv főbb céljait, majd részletesen tárgyalta az erdőgazdaság és a faipar kapcsolatát a többi népgazdasági ágazattal. Részletesen kitért az erdőgazdaságot és a faipart érintő fejlesztési problémákra.

A csoport a kőszegi erdészet területére szervezett tanulmányutat a fenyőgazdálkodás helyi gyakorlatának megismerése céljából. Ennek során a csepregi erdőkben és a kőszegi hegyvidéki fenyvesekben tanulmányozták az erdők kérdéseit.

*

A szolnoki csoport a pusztavacsi fafeldolgozó üzembe szervezett szakmai bemutatóján *Borovits Ferenc* tartott előadást „Az akác hasznosításáról, a faházgyártásról és a különböző akáctermékekről általában" címmel. Megállapította, hogy már túljutottak az egyoldalú és káros „faház-centrikus" szemléleten. Az üzem számos egyéb terméket, kész parkettát, dongát, lambériát állít elő akácból. Az akác faanyagnak gőzöléssel végzett kezelési (nemesítési) eredményeire hivatkozva valószínűnek tartja, hogy a jövőben az akác az egyik legkeresettebb keménylombos fafajunk lesz. Viszont megállapította, hogy az akác feldolgozására jelenleg nem állnak rendelkezésre megfelelő gépek és szerszámok. *Vári József* egy másik előadásban az akác szárításának problémáit világította meg és sürgette a szárító-berendezés mielőbbi üzembe helyezését.

*

A szegedi csoportban *Szendrei Ernőnek* „Magyarország vadgazdálkodásának távlati céljai és lehetőségei" című előadását vitatták meg.

*

A MN veszprémi csoportja tanulmányúton ismerkedett a Pilis erdőművelési munkáinak gyakorlatával. A tanulmányutat és a szakmai bemutatót *dr. Solymos Rezső* vezette s ezzel kapcsolatban előadást tartott „A hegyvidéki erdők nevelésének korszerűsítése" címmel.

AZ ERDŐ

Az Országos Erdészeti Egyesület (Budapest V., Szabadság tér 17.) kiadványa

Szerkesztő: KERESZTESI BÉLA, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) doktora. Főmunkatárs: JÉROME RENÉ. Szerkesztő bizottság: BIRCK OSZKÁR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, ERDŐS LÁSZLÓ, FILA JÓZSEF, FIRBÁS OSZKÁR, FÜLDES LÁSZLÓ, HERPAY IMRE, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, IHAROS FRIGYES, IMREH JÁNOS, JÁRÓ ZOLTÁN, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KÁLDY JÓZSEF, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, KOCSÁRDI KÁROLY, MADAS ANDRÁS, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, RADÓ GÁBOR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SALI EMIL, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa, SCHMAL FERENC, TÓTH SÁNDOR, a mezőgazdasági tudományok (erdészet) kandidátusa. Kiadja: a Lapkiadó Vállalat. (Budapest, VI., Lenin körút 9—11.) Felelős kiadó: SALA SÁNDOR. Kapják az Országos Erdészeti Egyesület tagjai. Előfizethető még a Posta Központi Hírlap Iroda (Budapest V., József nádor tér 1.) és a lapterjesztéssel foglalkozó egyes postahivatalok útján.

Példányszám: 5430

71-1-13649 - Révai Nyomda, Budapest. — F. v.: Povárny Jenő

Index: 25 208